

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Sigueu forts, no tingueu por

Ens acostem al Nadal. La lectura del profeta Isaïes d'aquest tercer diumenge d'Advent és un cant d'il·lusió i d'esperança. Descriu el retorn del poble captiu a Babilònia que torna a la seva terra. Un missatge que vol revifar la fe i l'esperança en un temps de gran dificultat amb la certesa que els temps difícils passaran i el poble podrà tornar a Jerusalem. Mentrestant, cal mantenir la fidelitat al Senyor, que ve a salvar-nos. El retorn es transforma en el símbol de la felicitat dels darrers temps. Per a nosaltres la proximitat de la celebració del naixement del Senyor, i la perspectiva de la seva vinguda definitiva, també són font d'alegria.

Tot reflexionant sobre el sentit de l'alegria podem notar com el salm 105 situat també en el període del retorn de Babilònia, és un himne a Déu salvador, una lloança al Senyor de la història que exhorta a l'alegria: «glorieu-vos del seu nom sagrat, alegreu-vos, els qui busqueu el Senyor» (Sal 105,3). La recerca de Déu omple de ple sentit la vida, perquè en Déu hi ha la font de la vida i de l'alegria. Trobar-se un mateix, acceptar-se com a ésser creat per Déu, comprendre la pròpia vocació i missió en el món i experimentar el seu amor, esdevé l'inici i la font de l'alegria. Quan vivim la unió amb Déu, la seva alegria ens omple a vessar. Romano Guardini recorda que «hem d'intentar que el nostre cor estigui alegre. No divertir, que és una altra cosa. Ser divertit és quelcom extern, que fa soroll i desapareix ràpidament. Però l'alegria viu a dintre, silenciosament, i fa arrels profundes. És la germana de la serietat; on hi ha l'una hi ha també l'altra».

Aquesta alegria profunda i permanent prové de la confiança en Déu, d'acollir-se a Ell, d'abandonar-se a Ell amb tota l'ànima i romandre al seu costat des del

Ciutat vella de Jerusalem

silenci interior. Quan vivim units a Déu i cerquem complir la seva voluntat, estem obrint el camí perquè ens ompli la seva alegria. Si mantenim aquesta inquietud amb confiança i llibertat interior, viurem plens de goig tot i les dificultats externes. Hom pot descobrir la voluntat de Déu a través del discerniment de les circumstàncies i els fets que van configurant l'existència «perquè cada instant amb la seva obligació pròpia és un missatge de Déu. Si parem l'oida, tindrem maduresa per a entendre rectament el missatge següent i assumir-lo. Així anem realitzant pas a pas, la tasca de la nostra vida. (...) Aleshores estem alegres», fa notar Guardini.

Jesús ens explica que «amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba, el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp» (Mt 13,44). Trobar aquest tresor transforma la vida, l'omple de plenitud, de felicitat, d'alegria. Ara bé, un cop tro-

bat aquest tresor cal vendre tot per poder comprar el camp; és a dir, cal renunciar a totes les possessions per poder assolir el Tot. La felicitat, l'alegria plena, comporta també el sacrifici de tot allò que és incompatible amb el Regne. Es tracta de trobar l'alegria i conservar-la, vivint el seguiment del Senyor, posant la confiança en Ell, aprenent a descobrir la seva presència en els esdeveniments de cada dia.

Nadal arriba aviat. Faig aquest escrit tot just en tornar d'Assís, d'unencontre europeu de dirigents del Moviment de Curssets de Cristiandat. M'ha cridat l'atenció el dinamisme d'aquest moviment d'apostolat seglar en els països de l'Europa de l'Est, sobretot a Croàcia, Ucraïna, Txèquia i Hongria, amb dirigents joves, esperançats, alegres, que amb tota naturalitat donen testimoni que en el centre de la seva vida hi ha el Senyor, Aquell de qui celebrarem el Naixement. També el Senyor és el centre de les nostres vides i esdevé el motiu de la nostra joia.

ENTREVISTA

Motxilla de vivències

EDUARD SALA PAIXAU

El *coach*, formador i educador social, i cap de l'Àrea Social de Càritas Diocesana de Barcelona, Eduard Sala, ha estat guardonat amb el Premi *Feel Good*, impulsat per "la Caixa" i per Plataforma Editorial, per l'obra *Va de vida*, que és un llibre d'aprenentatges i de preguntes que sorgeixen d'acompanyar persones en situació d'extrema vulnerabilitat.

Què transmetes en el llibre?

El llibre va de la nostra vida. Transmeto vivències a partir d'aprenentatges que he rebut de persones que estimo, que estan o que han estat en situacions d'extrema vulnerabilitat. I de moltes altres, que també estimo, que miren d'acompanyar els altres a tirar endavant malgrat l'adversitat, i que intenten fer del nostre món un lloc més amable on tothom hi tingui cabuda. Això miro d'explicar-ho utilitzant una imatge: la motxilla. La metàfora de la motxilla invisible i plena de vida va acompanyada de fragments de vida dels quals n'he estat testimoni, i de moltíssimes preguntes que m'ajuden a mirar la vida de manera diferent.

Què es pot fer per a aquestes persones?

El que, en qualsevol cas, totes necessitem —com cadascun de nosaltres— és ser reconegudes com a persones i saber que poden comptar amb algú al costat; que no estan soles. Vicenç de Paül deia: «Ningú no es recupera si no hi ha ningú a qui li importi». I ho va dir al segle XVIII!

Què t'han ensenyat aquestes vivències?

He après tant, que m'han canviat la vida! Acompanyar persones en situacions d'extrema vulnerabilitat i d'exclusió et canvia la vida si saps mirar. Aprens a veure l'essencial; a valorar la importància de l'amor, del perdó, de l'esperança, de la fe... El Déu de Jesús de Nazaret es concreta en les benaurances, en el mandat de l'amor i, encara que soni antic, en les «obres de misericòrdia»: Déu és en cada *altre*, especialment en el més feble. Aquesta mirada et canvia la vida.

Oscar Bardají i Martín

Tots tenim un àngel!

El 2019 amb la publicació del VIII informe FOESSA de Càritas sobre exclusió i desenvolupament social vam conèixer les dades objectives de la realitat amb la qual treballa Càritas dia a dia.

Així doncs, vam constatar que **la crisi ha suposat que les pensions de les persones grans hagin estat indispensables per a les llars joves** que han perdut la feina i han d'assumir deutes hipotecaris o grans costos de lloguer.

Per altra banda, la necessitat del recolzament familiar es fa notar lentament davant el canvi demogràfic. A l'actualitat **el 9% de la població de mitjana edat té pares però no parella, ni fills ni germans amb els quals compartir la responsabilitat**.

El treball precari és un dels principals generadors d'exclusió social. Els llocs de treball creats tenen pitjors condicions que els llocs que han desaparegut. Això fa que la vulnerabilitat sigui cada cop més present també a les llars que tenen feina, per tant **el fet de tenir feina ja no és sinònim d'integració i benestar**. Aquesta precarietat laboral s'ha convertit en una forma de vida, normalitzant en el tipus de contracte (temporal, a temps parcial), però la pobresa

material s'experimenta a través dels baixos salaris. Hem de tenir present que un de cada tres contractes temporals dura menys de set dies i **el 14% de les persones que treballen normés aconseguen sobreviure i estar en exclusió social**.

A Càritas acollim i acompanyem aquestes persones que són els últims de la societat. Els voluntaris, socis i donants fan possible que Càritas doni resposta a les seves necessitats i que sembrem esperança en els seus cors per tal que cadascuna de les persones cregui en millorar la seva situació.

Cada voluntari, soci i donant és un àngel. Un àngel que no diu res, no fa res, però està, ESTÀ al COSTAT de les persones, ACOMPANYA en els bons moments, però sobretot en els moments no tan bons.

Us animem a treure l'àngel que tots tenim dins nostre i col·laborar amb la **col·lecta en benefici de Càritas del pròxim diumenge 22 de desembre a les parròquies**.

Tots tenim un àngel!

Càritas diocesana de Terrassa

www.caritasdiocesanaTerrassa.cat

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«¡Más, Señor, más!»

San Francisco Javier, «por **problemas y dificultades** que tuviera o se le presentaran, era **jovial, alegre, expansivo**, siempre con la **sonrisa** en los **labios**», según afirman los testigos en el proceso de su beatificación.

Al final de su vida, escribía a Ignacio de Loyola y le confesaba: «**Experimento una gran alegría** en medio de los **peligros y sufrimientos, cruces y adversidades**. Lo que me ayuda mucho es **repetir** la oración-jaculatoria: «**¡Más, Señor, más!**»»

San Juan de la Cruz, doctor de la Iglesia, nos dice: «**No os dejéis dominar** por la **tristeza** a causa de **sucesos desagradables** de este mundo, por-

que **desconocéis el bien** que **producen** y por qué **secretos designios** de **Dios** los ha **dispuesto** para **gloria eterna** de los **escogidos**. En las **desgracias**, por muy desagradables que sean, debemos más bien **alegrarnos** que **entristecernos**. **No**, no es voluntad de **Dios** que el alma se **agite**, se **aflija**, esté **triste**. **Abatida por cosas de aquí abajo**, del mundo, de la **vida**. Pero si el alma se **entristece**, se **aflige** en medio de las **tribulaciones**, la **causa está** únicamente en la **debilidad** de su **virtud**, en carecer de **fuerzas** suficientes para **afrentarlas**. Porque el **alma perfecta**, la persona **virtuosa**, se **alegra** de lo que al alma **imperfecta** le **entristece**, le **abate**.»

Lectures de la missa diària i santoral

16. ■ Dilluns (□ Barcelona) (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21,23-27]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alcía) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Dimarts [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Marta, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llàtzer, germà de Marta i Maria, de Betànica, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Dimecres [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Dijous [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Divendres [Is 7,10-14; 23,1-2.3-4ab.5-6 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca. Sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ Dissabte [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a / Sl 32 / Lc 1,39-45)]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega. Sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ † Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Is 7,10-14 / Sl 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fundadora, patrona dels emigrants.

DIUMENGE III D'ADVENT

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig.

Tornaran els que el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

Salm responsorial (145)

R. Senyor, veniu a salvar-nos.

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser jutjats; penseu que el jutge ja és a les portes. ¿Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «¿Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova i feliç aquell que no quedarà decebut de mi». Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «¿Què heu sortit a veure al desert? ¿Una canya sacsejada pel vent? Doncs, ¿què hi heu sortit a veure? ¿Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, ¿què hi heu sortit a veure? ¿Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Escriptura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí". Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell».

Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrará la estepa y florecerá, germinará y florecerá como flor de narciso, festejará con gozo y cantos de júbilo. Le ha sido dada la gloria del Líbano, el esplendor del Carmelo y del Sarón. Contemplarán la gloria del Señor, la majestad de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, afianzad las rodillas vacilantes; decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios viene en persona y os salvará».

Entonces se despejarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces saltará el cojo como un ciervo. Retornan los rescatados del Señor. Llegarán a Sión con cantos de júbilo: alegría sin límite en sus rostros. Los dominan el gozo y la alegría. Quedan atrás la pena y la aflicción.

Salmo responsorial (145)

R. Ven, Señor, a salvarnos.

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 5,7-10)

Hermanos, esperad con paciencia hasta la venida del Señor. Mirad: el labrador aguarda el fruto precioso de la tierra, esperando con paciencia hasta que recibe la lluvia temprana y la tardía. Esperad con paciencia también vosotros, y fortaleced vuestros corazones, porque la venida del Señor está cerca. Hermanos, no os quejéis los unos de los otros, para que no seáis condenados; mirad: el juez está ya a las puertas. Hermanos, tomad como modelo de resistencia y de paciencia a los profetas que hablaron en nombre del Señor.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, mandó a sus discípulos a preguntarle: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Jesús les respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven y los cojos andan; los leprosos quedan limpios y los sordos oyen; los muertos resucitan y a los pobres son evangelizados. ¡Y bienaventurado el que no se escandalice de mí!».

Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué salisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Mirad, los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta. Este es de quien está escrito: "Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino ante ti". En verdad os digo que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él».

«¿Sou vós qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Qui no s'ha sentit intrigat per les notícies que corren i que afecten la nostra vida? També Joan, empresonat per Herodes Antipas, se sent intrigat per tot el que sent dir que fa el Crist. I, des d'allà estant, envia els seus deixebles a informar-se de primera mà: «Sou vós qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre» (Mt 11,3). Jesús es remet als fets: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, i els morts ressusciten... D'aquesta manera els oracles dels antics profetes, especialment d'isaïes —com hem llegit a la primera lectura— arriben a compliment en la persona i l'activitat de Jesucrist.

Ell és el servent fidel, enviat per Déu a guarir les xacres de la humanitat. Les malalties no són sinó una icona dramàtica de la gran xacra de la humanitat que és el pecat. Jesús, amb la seva predicació i la seva acció, però també i sobretot amb el seu lliurament i la seva mort en creu, per amor a tots nosaltres, i la seva resurrecció, guareix el pecat i la mort de la humanitat.

Joan, fill de Zacaries, el Baptista, ha estat profeta i més que profeta; ha estat l'enviat del Senyor per tal de preparar el camí del Senyor que ve a salvar el seu poble en la persona de Jesucrist, «Un sol que ve del cel per il·luminar els qui viuen a la fosca, a les ombres de la mort» (Lc 1,78-79). Per això, no hi ha ningú més gran que Joan Baptista, entre els qui es preparen per a la vinguda del Senyor... però res en comparació amb els qui ja han entrat al Regne del cel, inaugurat per Jesucrist. Nosaltres encara som en el temps del Baptista, el temps de la conversió i de l'espera, per això ens cal paciència —com ens recomana sant Jaume a la segona lectura— mentre refermem els cors i esperem la vinguda del Senyor, que ja és a prop.

Mentre refermem el nostre camí de conversió i de preparació a l'esperada vinguda gloriosa de Jesucrist, repetim amb el salmista: «Senyor, veniu a salvar-nos!»

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 15, a les 13.30 h. Participa en la celebració de Nadal de l'Hospitalitat de Lourdes de la Província Eclesiàstica a Barcelona. / **A les 19 h,** presideix el Pessebre Vivent de la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

Dijous 19, a les 20 h. Celebració de Nadal amb els professors de l'Escola Mare de Déu de la Salut de Sabadell.

Divendres 20, a les 13.15 h. Missa i celebració de Nadal al Seminari.

Dissabte 21, a les 12 h. Assisteix a la imposició del pal·li al nou Arquebisbe de Tarragona, a la Catedral de Tarragona.

Diumenge 22, a les 12 h. Inici solemne de ministeri de Rector de Mn. Juan José Recasens Juárez a la parròquia de Sant Antoni de Pàdua de Sabadell.

Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de Ripollet i administrà el sacrament de la Confirmació a cinc noies.

Jornada de formació de professors de Religió. El dissabte 23 de novembre, a la parròquia de Sant Pau de Terrassa es reuniren els professors de Religió catòlica de la diòcesi de Terrassa. La Sra. Inma Gándara, llicenciada en Filosofia per la Univer-

sitat de Navarra, professora d'Institut, i professora i tutora de *coaching* familiar, exposà el tema: «El docent cristià, protagonista de l'evangelització en el segle XXI.»

Administrador parroquial a Sant Pau de Terrassa. El diumenge 24 de novembre a les 11 h, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, presidí la Missa de la solemnitat de Crist Rei a la parròquia de Sant Pau de Terrassa i presentà Mn. Carles Milà com a Administrador parroquial.

Mons. Saiz Meneses participa en l'encontre europeu de Cursets de Cristiandat. Entre els dies 21 i 24 de novembre, Mons. Saiz Meneses com a Consiliari europeu del Moviment de Cursets de Cristiandat va participar en l'encontre europeu de diri-

gents que va tenir lloc a la ciutat italiana d'Assís.

Agenda

Celebracions del Sr. Bisbe a la Catedral. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa, presidirà la Missa a la Catedral del Sant Esperit la nit de Nadal a la mitjanit; el dia 25 de desembre, a les 12 h; el diumenge 29, a les 12 h; el dimecres 1 de gener, a les 12 h; i el dia 6 de gener, a les 12 h.

Horari dels pessebres de la Catedral. Els diorames dels pessebres i el pessebre oficial, situats al soterrani de l'atri de la Catedral del Sant Esperit de Terrassa, es poden visitar: de dilluns a divendres, de les 17.30 a les 21 h. Dissabtes, diumenges i festius, de les 11.30 a les 13.30 h i de les 17.30 a les 21 h.

Notícies

Confirmacions a Ripollet. El dissabte 23 de novembre a les 20 h, Mons.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Sed fuertes, no temáis

Se acerca la Navidad. La lectura del profeta Isaías de este tercer domingo de Adviento es un canto de ilusión y esperanza. Describe el retorno del pueblo cautivo en Babilonia que vuelve a su tierra. Un mensaje que pretende reavivar la fe y la esperanza en tiempos de gran dificultad con la certeza de que los tiempos difíciles pasarán y el pueblo podrá volver a Jerusalén. Mientras tanto, es preciso mantener la fidelidad al Señor, que viene a salvarnos. El retorno se transforma en el símbolo de la felicidad de los últimos tiempos. Para nosotros, la proximidad de la celebración del nacimiento del Señor, y la perspectiva de su venida definitiva, también son fuente de alegría.

Reflexionando sobre el sentido de la alegría, podemos ver como el salmo 105, que se sitúa también en el período del retorno de Babilonia, es un himno a Dios salvador, una alabanza al Señor de la historia, que exhorta a la alegría: «gloriosos de su nombre santo, que se

alegren los que buscan al Señor» (Sal 105,3). La búsqueda de Dios llena del sentido más pleno la vida, porque en Dios está la fuente de la vida y de la alegría. Encontrarse a sí mismo y aceptarse como un ser creado por Dios, comprender la propia vocación y misión en el mundo y experimentar su amor, se convierte en el inicio y la fuente de la alegría. Si vivimos la unión con Dios, su alegría nos llena, nos inunda. Recuerda Romano Guardini que «debemos intentar que nuestro corazón esté alegre. No divertido, que es otra cosa. Ser divertido es algo externo, hace ruido y desaparece rápidamente. Pero la alegría vive dentro, silenciosamente, y echa raíces profundas. Es la hermana de la seriedad; donde está la una, está también la otra».

Esta alegría profunda y permanentemente procede de la confianza en Dios, de acogerse a Él, de abandonarse a Él con toda el alma y permanecer junto a Él en silencio interior. Cuando vivimos unidos a Dios

y buscamos cumplir su voluntad, estamos abriendo el camino para que nos llene su alegría. Si mantenemos esta actitud con confianza y libertad interior, viviremos inundados de gozo, por más dificultades externas que se puedan producir. Se puede descubrir la voluntad de Dios a través del discernimiento de las circunstancias y los hechos que van configurando la existencia, «pues cada instante con su obligación propia es un mensajero de Dios. Si prestamos oídos, tendremos madurez para entender rectamente el próximo mensaje y asumirlo. Así realizamos paso a paso la tarea de nuestra vida. (...) Entonces estamos alegres», apostilla Guardini.

Jesús nos explica que «el Reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra, lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo» (Mt 13,44). Encontrar ese tesoro transforma la vida, la llena de plenitud, de felicidad, de alegría. Aho-

ra bien, una vez encontrado, es preciso vender todo lo que se tiene para poder comprar el campo; es decir, es preciso renunciar a todas las posesiones para poder alcanzar el Todo. La felicidad, la alegría plena, comporta también el sacrificio de todo aquello que es incompatible con el Reino. Se trata de encontrar la alegría y conservarla, viviendo el seguimiento del Señor, poniendo la confianza en Él, aprendiendo a descubrir su presencia en los acontecimientos de cada día.

Llega pronto la Navidad. Escribo estas líneas justo al volver de Asís, de un encuentro europeo de dirigentes del Movimiento de Cursillos de Cristiandad. Me ha llamado la atención el dinamismo de este movimiento de apostolado seglar en los países de la Europa del Este, sobre todo en Croacia, Ucrania, Chequia y Hungría, con dirigentes jóvenes, esperanzados, alegres, que con toda naturalidad dan testimonio de que en el centro de su vida está Cristo, el Señor, Aquel cuya natividad pronto celebraremos. El Señor es también el centro de nuestras vidas y es motivo de profunda alegría.